

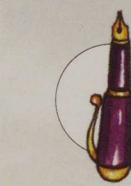
ISSN-0207-4710
2012-ci il

GÖYARCİN

1

95
G 85

RAFIQ YUSIFOĞLU

GÖRƏSƏN NƏYƏ GÖRƏ

Mən səmaya baxıram,
Oy, nə qədər bulud var?
Görəsən nəyə görə
Dolur qara buludlar?

Hey tutulub-açılır
Nə üçün göyün üzü?
Nə üçün quşlar uçur,
Niyə baliqlar üzür?

Elə bil ki, çəməndə
Yağış xalı toxuyur.
Görəsən nəyə görə
Bülbül nəgmə oxuyur?

Neyə görə göbələk
Başına tutub çətir?
Niyə çiçək çəməndə,
Ağac meşədə bitir?

Niyə böcəklər uçur,
Niyə çiçəklər açır?
Niyə ay solğun ziya,
Günəş odlu nur saçır?

ÜZƏN ADALAR

Batabatın qoynunda
İki üzən ada var.
Səhər ayrılır, axşam
Birləşir bu adalar.

ÜZÜ DAĞLARA SARI

Yamanca xatırladır
Sıra dağlar hasarı.
Maşınımız şütüür
Üzü dağlara sarı.
Geri dönməyim gəlmir,
Məni dağlara sarı!
Bu Şahbuz, o Kolani,
Bu Vayxır, o Biçənək.
Tanrı özü yar olsun

Buranı yurd seçənə!
Yemşan çiçəklərinin
Ətri dörd yanı tutub.
Sanki örtüb başına
Dağlar bəyaz buludu.
Çiçəklərin, güllərin
Neçə cürə rəngi var.
Batabat yaylağında
Gözəllik çələngi var...

ZOR BULAQ

Gecə səmaya baxdım,
Göylər çiçək-ciçəkdi.
Görən bu qədər ulduz
Kimə, nəyə gərəkdi?

Nə üçün aran isti,
Yaylaq isə sərindi?
Nə üçün dağlar uca,
Dərələrsə dərindi?

Görəsən nəyə görə
Çaylar dənizə axır?
Dünya bir möcüzədi,
Başından tüstü qalxır.

Cavabını gözləyən
Gör nə qədər sual var...
Məni rahat buraxmir
Bu cavabsız suallar...

Dağlarında qara bax,
Çalma kimi ağarır.
Dağ döşündəki çeşmə
Gəl-gəl deyir, çağırır.

Gecə-gündüz çağlayır,
Bu necə gur bulaqdı!
Adı da Zor bulaqdı,
Özü də zor bulaqdı!

Dağlar, düzərlər məst olub
Bu bulağın payından.
İllərcə axıb, axıb,
Göl yaranıb suyundan.

BATABATDA

Günəş dağda bathabatda,
Qəlbim əsir Batabatda...

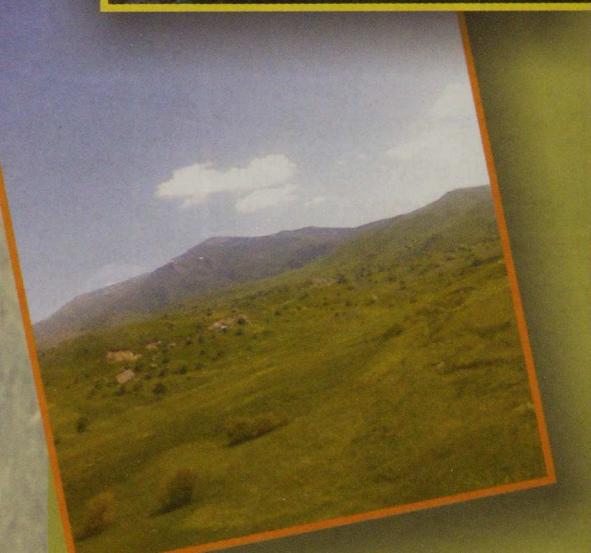
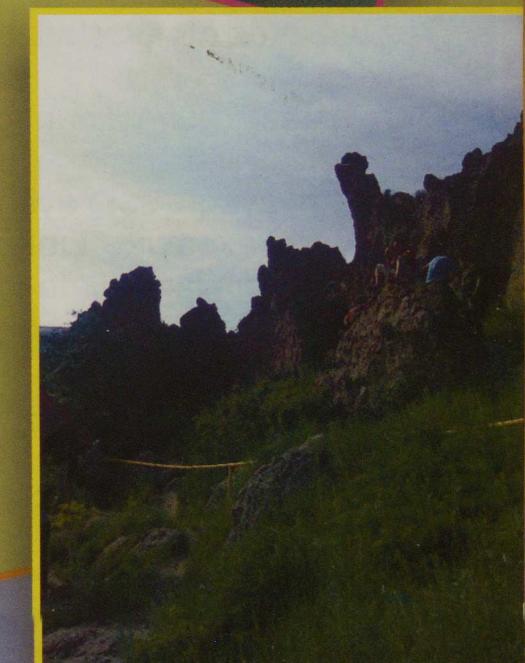
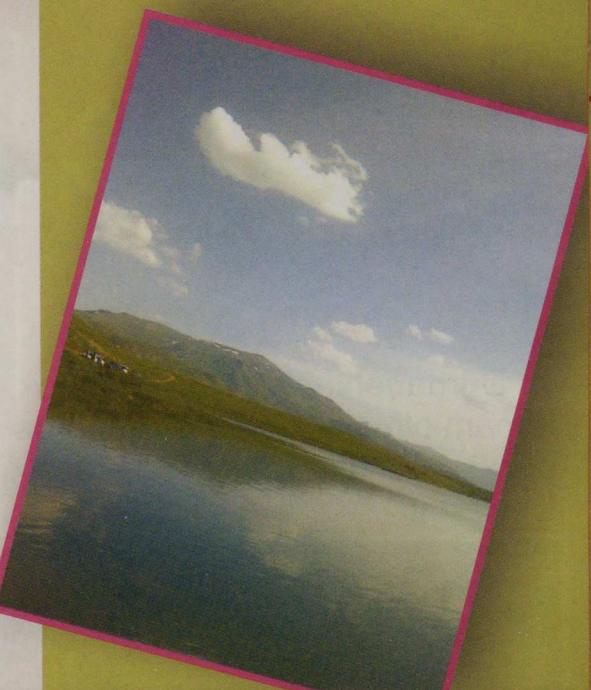
Elə bil gün zərrələnir,
Ayna gölə zər ələnir.

Şəfəq saçır hər damla su,
Nurdur onun hər daması.

Dağın otu, çölün gülü,
İçim gülür, çölüm gülür.

Sanki batmışam mən zərə,
Könül açır bu mənzərə...

Gözlərimə getmir çimir,
Bu göldə Günəş, Ay çimir...

Bir kişinin üç oğlu var idi. Böyüyen adı Poul, ortancının adı Pedr, kiçiyin adı isə Malek idi. Büyük oğlanlar bacarıqlı idilər. Kiçiyin isə əlindən heç nə gəlmirdi.

Bir gün büyük oğlanlar atalarından icazə alıb işləməyə getdilər. Malek də getmək istədiyini bildirdi. Belə qardaşları olduğu üçün xəcalət çəkən Poul və Pedr Maleki özləri ilə aparmaq istəmədilər. Ancaq kiçik qardaş da onlara qoşulub getdi.

Onlar bir kralın sarayına gəldilər. Kral böyük qardaşlara yaxşı iş verdi. Kiçiyə isə tapşırı ki, atlara baxsın.

Kiçik qardaş yaxşı işlədiyi üçün hörmət qazandı. Bu, böyük qardaşları narahat elədi. Onlar kralın yanına gedib dedilər ki, bəs Malek İovğalanır ki, kral göndərsə, gedib adamyeyənlərin hər gün yun verən qoyunu gətirərəm.

Kral Malekə əmr etdi ki, gedib adamyeyənlərin qoyunu gətirməsən, boynun vurulacaq. Malek göz yaşı tökə-tökə getdi. Üzüb adamyeyənlər yaşayan adaya getdi. Gizlincə qoyunu götürüb suya çəkdi. Adamyeyən onun dalınca düşdü. Ancaq üzə bilmədiyi üçün kənardan oğlunu hədələdi.

Malekin qoyunu gətirməsi onun hörmətini qaldırdı. Qardaşlar isə fikirləşdilər ki, nə yolla olur-olsun, Maleki başımızdan rədd eləməliyik.

Onlar krala dedilər ki, Malek öyünür ki, məni göndərsələr gedib adamyeyənlərin

MALEK

Danimarka nağılı

sehrli çıraqını gətirərəm.

Kral onu çağırıb dedi:

-Düz deyirlərmi gedib adamyeyənlərin sehrli çıraqını gətirə bilərsən?

Malek andaman elədi ki, belə söz deməyib. Kral isə ondan əl çekmədi:

-Ya sehrli çıraqı gətirməlisən, ya da sənin boynun vurulacaq.

Malek çar-naçar yola düşdü. Özü ilə bir kisə duz da götürdü. Yenə də gecə gizlincə üzüb adamyeyənlər yaşayan adaya getdi.

Gördü ki, adamyeyənin arvadı xörək bişirir. Onun başı qarışanda oğlan duzun hamisini xörəyin içində tökdü.

Adamyeyənin arvadı xörəyin dadına baxanda çıraqı götürüb getdi ki, su gətirsin. O, sahilə çatanda Malek qəflətən qadının əlindən çıraqı qapıb, özünü dəryaya vurdu. Adamyeyənlər nə qədər qışqırıb oğlani hədələsələr də o, geri qayıtmadı.

Malekin çıraqı gətirməsi kralı çox sevindirdi. Qardaşlar isə bərk narahat oldular. Onlar kralın başını doldurdular ki, bəs Maleki göndər, gedib adamyeyənlərin səsi çox gur olan fitini də gətirsin.

Kiçik qardaş yenə nə qədər yalvar-yaxar elədisə də, kral sözündən dönəmədi:

-Əgər sehrli fiti də gətirsən, qızımı sənə verəcəyəm, mənim varisim olacaqsan. Yox, gətirməsən, özünü ölmüş bil.

Malek yenə çar-naçar üzüb adaya getdi. Fiti götürəndə o, elə səs saldı ki, adamyeyənlər oğlunu tutdular. Onu bir qəfəsə sa-

lib çoxlu qaz yedirdilər ki, kökəlsin, sonra onu yesinlər.

Adamyeyən tarlaya işə getdi. Arvadına tapşırı ki, oğlanı kəsib ətindən yemək hazırlayarsan. Ət hazır olanda fiti çalıb məni çağırarsan.

Adamyeyən Malekə dedi ki, gir bu sobanın içində. Malek dedi ki, əvvəlcə siz girin baxım, sonra mən girərəm.

Qarı sobaya girən kimi Malek onun qapısını bağladı və fiti götürüb dənizin sahilinə qaçıdı. Adamyeyən fitin səsini eşidirdi, ancaq elə bilirdi ki, arvadı onu yeməyə çağırır. O qayıdır gəlincə oğlan üzüb dənizin ortasına getmişdi. Üzməyi bacarmayan adamyeyən isə sahildə o başa-bu başa qaçıb oğlanı hədələyirdi.

Malek sehrli fiti krala verdi. Kral da öz vədinə əməl etdi. Toy edib qızını Malekə ərə verdi. Paxıl qardaşlar isə yanaya qaldılar.

Tərcümə edib işləyəni: R.Əliyev

Rəssam
Aytən
